

اعلامیه مطبوعاتی

پنجشنبه 17 سرطان 1389

وزرای افغان و جامعه بین المللی در پیشواز کنفرانس کابل ملاقات کردند

داکتر حضرت عمر زاخیلوال وزیر مالیه گفت: «اولویت های افغانی برای مردم افغانستان – نقطه مرکزی کنفرانس بین المللی در باره افغانستان (کنفرانس کابل) خواهد بود.

داکتر حضرت عمر زاخیلوال این نکته را بعد از چهاردهمین مجلس بود مشترک انسجام و نظارت (JCMB) که ستفن دی میستورا نماینده خاص منشی عمومی ملل متحد برای افغانستان با محترم زاخیلوال مشترکاً ریاست آنرا به عهده داشتند اظهار کرد. درین نشست همکاران دونربین المللی جزییات اولویت های ملی حکومت را مورد بحث قرار دادند.

هدف نشست بود انسجام و نظارت آماده ساختن زمینه برای تدویر کنفرانس تاریخی کابل (29 سرطان 1389) بود که اولین کنفرانس بزرگ بین المللی در داخل افغانستان خواهد بود.

مقصد از کنفرانس کابل برای حکومت افغانستان عبارت از طرح اولویت های خویش برای بهترسازی قابل توجه شرایط زندگی مردم افغانستان از طریق ارائه خدمات موثر، آماده ساختن فرصت های متوازن اقتصادی و رسیدن به ثبات ملی می باشد در حالیکه جامعه جهانی کمک های خویش را با این اولویت ها هماهنگ خواهد کرد. کنفرانس کابل کنفرانس بیشتری برای جلب وعده های کمک نیست، برعکس هدف آن اجازه دادن به جامعه جهانیست تا از اولویت های رهبری شده توسط افغانها – به شمول مبارزه با فساد، ایجاد قوای امنیتی ملی افغانی متکی به خو و روی دست گرفتن پروسه آشتی و فعالیت های ادغام مجدد که مخالفین مسلح را تشویق نماید که اسلحه خویش را به زمین بگذارند- حمایت کند. این کنفرانس، به تعقیب کنفرانس لندن (جنوری 2010) و ملاقات های واشنگتن، توکیو و مادرید حمایت از این پروسه را تقویه مینماید.

در نشست بود مشترک انسجام و نظارت روی چهار موضوع اساسی بحث صورت گرفت: حکومت داری برای ارائه خدمات بهتر، امنیت، صلح و آشتی به دوام تعهدات جرگه مشورتی صلح برای نزدیک شدن با مخالفین و همکاری منطقی برای توسعه روابط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بین کشورهای همسایه.

نماینده خاص ملل متحد، ستفن دی میستورا از رهبری حکومت افغانستان در 23 برنامه اولویت های ملی در ساحه حکومتداری، انکشاف اقتصادی و اجتماعی و صلح و امنیت استقبال نمود. وی گفت: «این برنامه ها نشانه خوبی از انتقال به سوی مسوولیت و رهبری افغانی میباشد.»

ریاست کنفرانس کابل را که به تاریخ 29 سرطان برگزار میشود حکومت افغانستان و ملل متحد مشترکاً به عهده خواهند داشت و وزرای خارجه و مامورین عالیرتبه بیشتر از هفتاد کشور در آن سهم خواهند گرفت.